

עת"א 4299/09/21 - א' ס' נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 4299-09-21 ס' נ' שרות בתי הסוהר

בפני כבוד השופט העמית אברהם טל

העותר א' ס'

נגד

המשיב

שרות בתי הסוהר

פסק דין

1. העותר מרצה 12 שנות מאסר בגין עבירות מין שביצע בשתי בנותיו בהיותן קטינות נושא תפ"ח 11-04-39587 שכתב האישום וגזר הדין בו צורפו כנספחים ב1 וג' לכתב התשובה, והוא מבקש לסווג אותו כך שיותר לו לצאת לחופשות וכפועל יוצא להשתלב בסבב חופשות.

2. לטענת ב"כ העותר, מרשו ריצה כבר יותר משני שליש ממאסרו, יש לו אישה ושלושה ילדים בוגרים שגרים ב----- והוא מבקש לאמץ את המלצת מב"ן ליציאתו לחופשות, שכן מסוכנותו לטווח הקצר, שרלוונטית לחופשות, נמוכה.

לטענתו, העבירות נושא מאסרו בוצעו לפני 21 שנה ומאז לא ביצע עבירות כלפיהן וכלפי אף אחת.

עוד טוען ב"כ העותר שמאז עברה תקופה ארוכה, כמפורט בסעיפים 11-14 לעתירה, ולכן אין לו עוד מסוכנות כלפי המתלוננות, שבגרו, כאמור.

בסעיף 16 לעתירה טוען ב"כ העותר שמרשו מקבל ביקורי התייחדות עם אשתו שחולה, וזו ההזדמנות היחידה שהוא יכול להיפגש איתה.

3. ב"כ המשיב טוענת בכתב התשובה, בהסתמך על החלק הגלוי של חוו"ד וג"ע, שהעותר ממשיך להכחיש נזקקותו לטיפול באלכוהול מאחר והעבירות נושא מאסרו בוצעו בהיותו שיכור. הוא מכחיש את סעיפי האישום וטוען לעלילה.

לטענתה, גורמי הטיפול בכלא מעשיהו, אליו עבר העותר לפני שנה, התרשמו שהעותר חסר תובנה לחומרת מעשיו, אינו מביע נזקקות טיפולית, כאמור, ומעוניין לתפקד רק בתעסוקה.

4. ב"כ המשיב מפנה להחלטתו של בית המשפט בעת"א 42147-09-19 שדחה עתירה זהה של העותר ולסיכום היא טוענת שיציאה לחופשה היא טובת הנאה ולא זכות שמוקנית לו.

5. בסיפא כתב התשובה טענה ב"כ המשיב, תוך הסתמכות על פסיקה שמובאת בסעיפים 10 ו-11 לכתב התשובה, שיש להעדיף את חו"ד וג"ע על פני המלצת מב"ן.
6. במהלך הדיון בפנינו טען ב"כ העותר, כאמור, שמב"ן הגדיר את מסוכנותו המינית לטווח הקצר כנמוכה ומאז שנת 2015 היא ממליצה, כאמור, ואף אינה מתנגדת לשחרורו על תנאי שמועדו כבר חלף ורק אי יציאתו לחופשות בגלל התנגדות וג"ע עלולה להכשילו בכך.
- לדברי ב"כ העותר, רק לאחת מנפגעות מעשיו יש התנגדות לנושא העתירה אך היא גרה באילת. העותר לא ביצע עבירות מזה 22 שנה, הוא רצה ללמוד עברית ולכן נרשם לו דו"ח המשמעת שנרשם לו, הוא עובד במפעלים ויוצא לחופשות בנות 12 שעות ברמת גן, כמימוש המלצת מב"ן.
7. ב"כ המשיב טענה שחו"ד מב"ן לא הוצגה בפניה ע"י ב"כ העותר אך מאחר וצורפה לכתב התשובה אתייחס אליה.
- אומר כבר עתה שאינני מקבל טענת ב"כ המשיב שניתן היה לצפות להמלצה שתאמר שלא קיימת מסוכנות כלל מהעותר כאשר ביצע את העבירות נושא מאסרו.
8. כך אינני מתייחס לטענות העותר בכל הקשור לכתב האישום נושא מאסרו ואני דוחה את טענתו לפיה מדובר בעלילת שווא.
9. גם אם העותר לא מכור לאלכוהול, הרי הוא בצע את העבירות נושא מאסרו בהיותו שיכור ומשכך סירובו לטיפול עומד לחובתו.
10. מכל האמור לעיל אני מעדיף את הכתוב בחלק הגלוי של חו"ד וג"ע עליה מסתמך המשיב, אשר נתמכת בכתוב בחלק החסוי של חו"ד וג"ע, שבה עיינתי וסימנתי במדגש את הקטע שתומך בחוות הדעת הגלויה של וג"ע.
11. לאור האמור, החלטת המשיב שלא לשנות את סיווגו של העותר ולא לשלבו בסבב חופשות בגין סיווגו הנוכחי, היא החלטה סבירה ומוצדקת שלא מצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

ניתן היום, יא' טבת תשפ"ב (15 דצמבר 2021) בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים.

אברהם טל, שופט עמית